

Ummælið um ummælini:

Frá einum takksamum Klaksvíkingsi — So leingi ein ikki er nøgdur við seg sjálvan, er ein ikki heilt illa farin, sigur Magnus í hesum parti av ummæli sínum

Fjórða ummælið stóð eisini í Dimmalætting. Ummælið var undirskrivað Takksamur. Sum eg skilti, so var hetta ein tøkk og heilsan frá einum Klaksvíkingsi.

Gott at fáa ein so hjartaligan, flógvan og heitan norðanvind. Eisini hesin skilur arbeiði mitt við mær sjálvum. Og hann er fegin um, at eg havi vundið upp land. Á ja, hevði tað bara verið so væl. Men, ein skáa havi eg fingið. Sannleikin er helst tann, at tá landið er vunnið liggur næsta fyrri stavn. Hesi ævigu lond. Tráanin og longsuln. Leit-an eftir friði, eftir sannleika.

Altíð á ferð. Gerðirnar fara aðrar við sær. Einkin er endaligt. Hann tosar rámandi um at flóta ella søkka. Og tá hann kemur inn á tað tronga, forkryplaða samfelagið, ið drepur mannasálina, prógvar hann, hvussu nógv hann hevur skilt. Høvdur helst sjálvur merkt hetta fyribrigðið.

Eg vil takka hesum Klaksvíkingsi fyrri hetta lógvatak. Sum eg skilji, hava vit gingið til fimleik saman. Ája, minni eru góð. Ein heilsan til tin, Ova, lærara, og allar teir, sum luttóku í hesum liði. Nær mundi hetta vera? Í 60 ella 61. Hetta var

fyrstu ferð eg varnaðist, at eg var vorðin eldri. Sum tann elsti á liðnum legði eg til merkis, hvussu nógv kvikari teir ungu vóru, og orkaðu betur. Men Óve uggaði meg: »Aldurin! Magnus, aldurin! Og eg var bert 26 ára gamal. Í dag eri eg 41. Men

sjálvur haldi eg meg ongandið hava havt tað betur. Ein vinnur so nógv annað gjøgnum árin istaðin fyrri tað ein tá hevði kroppsliga og sálarliga. So leingi ein ikki er nøgdur við seg sjálvan, er ein ikki heilt illa farin.

og Magnus heldur fram:

Ummælir Óla Dahl í Norðlýsinum. Nemur við blaðmoral, ábyrgdarskenu, prenting og uppseting

Fimta ummælið stóð at lesa í Norðlýsinum og var tað Óli Dahl, ið skrivaði. Lat meg her viðmerkja, at eg sjálvur, eftir royndum við seinastu og fyrstu bókin, sendi hana til Óla, at ummæla. Orsøkin var einföld. Eg sendi fystu bók mína, 17

YRKINGAR, til Óla. Og, hann skrivaði mær hampuligt ummæli. Næstu bókin sendi eg ikki til Óla Dahl. Hetta var við vilja. Eg var farin undir kann-ingararbeiði. Vildi siggja um blaðið Norðlýsið sjálvur fært fyrri at geva eitt líknandi um-

mæli. Tað vóru teir ikki. Á aftastu síðu komu nakrar fløktar, einkisigandi fyrri ikki at siga dupultorðaðar reglur, um tær ikki vóru beint út steindummar. Tí sendi eg bókin. Í GRÖN-LANDI VIÐ KONGSHAVN, til Óla Dahl. Og eg varð ikki vón-svikin. Í Norðlýsinum nr. 6 friggjadagin 12. nov. 1976, stóð ummælið at lesa. Týðuliga sæst, at Óli hevur verið hugtakin av bókin. Og hvat kann gleða eina skrivandi sál meira. Eg havi, verið so heppin, at hoyra til tey, ið skriva, sum verða lisen. Ikki bara tað, men dag og dagliga frá almenninginum fingið at vita, at tey dáma tað er skrivi, og fegin vilja hava meira. Á hesum oki eri eg sostatt forkelaður, men tí ikki oyðilagdur. Væl eri eg greiður um, at onkur skemtari mutlar fyrri seg sjálvur: »Ein kann ikki bliva tað ein er». Alt er tær fyrigivið, góði. Kanska hevur tú rætt. Viðvikjandi Norðlýsinum so siggi eg onga orsök til, at senda vælskrivaðar, vakrar, dýrar bókur, sprotnar úr sálina, tilevnaðar undir hørdum arbeiði. Skaptar av trongd, fíri, gleði, sorg, vilja. Eg siggi onga orsök, at senda slíkar bókur til bløð, ið ikki geva nakað ummæli. Tí vil eg, hereftir, ikki senda nakra bók til Norðlýsið. Men, Óli Dahl vil framvegis fáa bókur mínar sendandi. Sjálvandi stendur hesum blaði fritt fyrri, at sýta upptøku av ummæli. Tað hevur tú litið at siga. Vit hava eisini Dimmalætting og Sosialin.

Tá eg nevni Dimmalætting og Sosialin, hevur hetta eisini sína logisku, skilagóðu orsök. Hakra Dagblaðið ella 14. september ummældu við einum orði bók mína, Í GRÖNLANDI VIÐ KONGSHAVN. Men, hetta var ikki annað enn eg hevði væntað.

Tey kunngjördu bók mína í fám reglum, men tey ummældu hana ikki. Her koma vit inn á orðið blaðetik, blaðmoral. Dimmalætting og Sosialurin leggja stóran dent á, so vitt gjørligt, at ummæla allar bókur. Hesi bløð ikki bara vita, at hetta hava tey skyldu til. Nei, tey viðurkenna eisini hesa skyldu. Hava mót-

vegis hinum bløðunum eina á-byrgdarkenslu. Tað sigur ikki so litið um eitt blað sum Sosialin, til dømis, at teir lata heilar triggjar síður til eitt bókaummæli. Her hugsi eg um bókaummælið hjá Hanus Andreassen av bók míni Í GRÖNLANDI VIÐ KONGSHAVN, sum stóð í Sosialinum 6. nov. 1976, nr. 68. Her sá eg eitt ummæli, ið ikki bara var vælskrivað og bókmentarlistarliga eitt meistara verk. Nei! uppsetingin av hesum ummæli, hvør so hevur staðið fyrri tí, havi uppfatan av, at Hanus sjálvur hevur lagt hana til rættis. Tað vil siga prentlistarliga uppsetingin var frálík. Hvi? vil so onkur siga. Svárið er einfalt. Ummælið var prýtt og livandi við myndum, sum bergmálaðu úr orðunum. Soleiðis er hetta ummælið ein úrválsfyrmynd til øll onnur, at laga seg eftir, tá tey fara undir slíkt arbeiði.

Viðvikjandi Dagblaðnum og 14. september, so fara tey uppi sama leyp, sum Norðlýsið. Teir fáa ikki ein snøkil frá mær. Ikki ein stav! Ólav í 14. eri eg tó ikki liðugur við. Lat meg endurtaka tað, sum eg skrivaði til hann í Dimmalætting týsdag 1/3 1976: »Sig mær eini tvey ting. Olavur! Kennir út einki til blaðmoral? Vanlig mannagongd, tá bókur verða sendar einum blaði, er, at tær fáa eitt ummæli. Eg dugi ikki at siggja nakra orsök til, at senda mínar bókur til 14. september. Dýrar bókur + stríð og porto bara fyrri at prýða tina bókahyll, ókeypis. Men, tað gleðir meg at siggja, at tú hevur verið førur fyrri, at brúka eina mynd í bók míni, Í GRÖN-LANDI VIÐ KONGSHAVN, í onkrum tú sjálvur hevur skrivað, og sum einki hevu við mína bók at gera. Jú, myndin av skyldmanni mínum, Victor Danielsen, Frammi í Dali, í Kollafjarðardali, er góð. Men tað er ikki tú, ið hevur fingið loyvið at brúka hana og sum hevur gjørt tær ómak og arbeiði við at skaffa filmin frá Dánjal Danielsen, soni Victor, búsitandi í Klaksvíkini. Veitst tú, hvat eg kalli slíkar gerðir fyrri Ólavur. Eg kalli tær fyrri grovasta ómoral, frekleika og kynismu. Frá hesum degi av fær tað blað, tú umboðar, ikki ein stav frá mær. Tú skal fáa hetta, eitt punktum!

Og eitt aftrat: Hvussu ber tað til, at tú sendir aftur, ikki tekur upp, brævið, sum Hanus Andreassen skrivaði, sum svar til brævið frá William Heinesen, ið stóð í 14. september nr. 5 leygardagin 5. februar 1977. Viðvikjandi brævinum frá William til Hanus havi eg henda spurning at seta tær: »Hvør hevur umsett hetta brævið? Er tað tú? Tí hetta er ikki føroyska skriftmálið hjá Williami. Tað skuldi eg vita, sum setti upp allar tekstirnar, ið William skrivaði til lýsingarøðina, sum í sinari tíð gekk í føroyskum bløðum, tá Nonnegard var stjóri í Føroya Banka. Lýsingar, ið umtalaðu føroyska list og listarfólk. Er orsøkin tann, góði Olavur, at tú og Emil Juul Thomsen eru so væl. Var tað ikki tú, sum fyrri mongum árum síðani gjørdi Emil til úrválsjónleikara fyrri part hansara í Vildanden eftir Ibsen?».

Á páskum verða matstovurnar opnar soleiðis:

Skírhósdag & langafríggjadag HOTEL FØROYAR OPIÐ:

(HAFNIA STONGT)

SKIRHÓSDAG:

Døgurði 12-14 Aspargessuppa, Hamburgarryggur v/ grønmeti, Trifli
Nátturði 18-20 Viðskeradiskur, stókt lundir

LANGAFRÍGGJADAG:

Døgurði 12-14 Fesk suppa v/ bollum, lambasteik v/ reyðkál, Ísdesert.

Nátturði 18-20 Viðskeradiskur, Stoktur kjúlingur v/ grønmeti.

LEYGARDAG ER FØROYAR opið sum vanligt,
Hafnia er stongt.

1. páskadag & 2. páskadag HOTEL HAFNIA OPIÐ:

(FØROYAR STONGT)

1. páskadag: MATSTOVAN BERT OPIN 18-20

Nátturði 18-20 Lüksusplatta við: sild í dildlaka, rekrur, heimagjörður livurpostej v/ champignon, roastbeef v/ remoulátu, fleskasteik v/ reyðkáli, mörbradbeuf v/ leyki, fruktsalat við føroyskum róma.

2. páskadag: MATSTOVAN BERT OPIN 18-20

Nátturði 18-20 Lüksusplatta við: Sherrysild, royktur laksur v/ røreggi, heimagjörður livurpostej v/ champignon, roastbeef v/ remoulátu, skinka v/ italienskum salati, kjúling v/ agurkusalati, ostur.

Góðar páskir

HOTEL FØROYAR

tlf. 11347

HOTEL HAFNIA

tlf. 11270